

Shemot Aleph

[Exodus]

(1)15:The king of Egypt spoke to the Hebrew midwives, of whom the name of the one was Shiphrah, and the name of the other Puah,

16:and he said, "When you perform the duty of a midwife to the Hebrew women, watch on the birth stool; if it is a son, then you shall kill him; but if it is a daughter, then she shall live.

17:But the midwives feared God, and didn't do what the king of Egypt commanded them, but kept the men-children alive.

18:The king of Egypt called for the midwives, and said to them, "Why have you done this thing, and have kept the men-children alive?

19:The midwives said to Pharaoh, "Because the Hebrew women aren't like the Egyptian women; for they are vigorous, and give birth before the midwife comes to them.

20:God dealt well with the midwives, and the people multiplied, and grew very mighty.

21:It happened, because the midwives feared God, that He gave them families.

22:Pharaoh charged all his people, saying, "You shall cast every son who is born into the river, and every daughter you shall let live.

(2)1:A man of the house of Levi went and took a daughter of Levi as his wife. 2:The woman conceived, and bore a son. When she saw him that he was a fine child, she hid him three months.

3:When she could no longer hide him, she took a papyrus basket for him, and coated it with tar and with pitch. She put the child in it, and laid it in the reeds by the river's bank.

4:His sister stood far off, to see what would be done to him.

5:Pharaoh's daughter came down to bathe at the river. Her maidens walked along by the riverside. She saw the basket among the reeds, and sent her handmaid to get it.

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמִּיּוֹדוֹת

הָעִבְרִית אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית

פּוּעָה: וַיֹּאמֶר בְּיֹדְכֶן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן עַל־

הָאֲבָנִים אִם־בֵּן הוּא וְהַמְתֵּן אֹתוֹ וְאִם־בַּת הוּא וְחִיָּה:

וַתִּירָאן הַמִּיּוֹדוֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר

דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתַּחֲיֶינָהוּ אֶת־הַיְלָדִים:

וַיִּקְרָא

מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לַמִּיּוֹדוֹת וַיֹּאמֶר לָהֶן מַדּוּעַ עֲשִׂיתֶן

הַדָּבָר הַזֶּה וַתַּחֲיֶינָהוּ אֶת־הַיְלָדִים: וַתֹּאמְרֵן הַמִּיּוֹדוֹת

אֶל־פְּרֻעָה כִּי לֹא כַנְּשִׁים הַמִּצְרַיִת הָעִבְרִית כִּי

חַיֹּת הֵנָּה בְּטָרִם תְּבוּאָה אֲלֵהֶן הַמִּיּוֹדוֹת וַיִּלְדוּ: וַיִּיטֹב

אֲלֵהֶם לַמִּיּוֹדוֹת וַיִּרְבַּה עַם וַיַּעֲצְמוּ מְאֹד: וַיְהִי כִּי־

יִרְאוּ הַמִּיּוֹדוֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בְּתִים: וַיִּצְוֶה

פְּרֻעָה לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל־הַבֵּן הַיְלֹד הַיְאֲרָה

תִּשְׁלִיכֵהוּ וְכָל־הַבַּת תַּחֲיֶינָהּ:

וַיִּלֶּךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת־בַּת־לֵוִי: וַתֵּהָרֶה

הָאִשָּׁה

וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּרְאֵהוּ אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה

יָרְחִים: וְלֹא־יָכְלָה עוֹד הַצִּפְנִינָה וַתִּקַּח־לוֹ תַּבַּת גִּמְאָה

וַתַּחְמְרָהּ בַּחֲמֵר וּבִזְנֹפֶת וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וַתִּשֶׂם

בְּסוּף עַל־שֹׁפֶת הַיָּאֵר: וַתִּתְצַב אַחֲתוֹ מֵרַחֵק לִדְעָה

מֵה־יַעֲשֶׂה לּוֹ: וַתֵּרֶד בַּת־פְּרֻעָה לְרַחֵץ עַל־הַיָּאֵר

וַנִּעְרַתֶּיהָ הַלֵּכֶת עַל־יַד הַיָּאֵר וַתִּרְאֵהוּ אֶת־הַתַּבָּהּ בְּתוֹךְ

6:She opened it, and saw the child, and behold, a baby crying. She had compassion on him, and said, "This is one of the Hebrews' children.

7:Then his sister said to Pharaoh's daughter, "Should I go and call a nurse for you from the Hebrew women, that she may nurse the child for you?

8:Pharaoh's daughter said to her, "Go." The maiden went and called the child's mother.

9:Pharaoh's daughter said to her, "Carry this child, and nurse him for me, and I will give you your wages." The woman took the child, and nursed it.

10:The child grew, and she brought him to Pharaoh's daughter, and he became her son. She named him Moshe, and said, "Because I drew him out of the water.

הַסּוֹף וַתִּשְׁלַח אֶת־אִמָּתָהּ וַתִּקְחָהּ׃⁶ וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת־
הַיֶּלֶד וְהִנֵּה־נֹעַר בֹּכֶה וַתַּחְמַל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִי־לִדִי
הָעִבְרִים זֶה׃⁷ וַתֹּאמֶר אַחֲתוֹ אֶל־בַּת־פַּרְעֹה הֲאֵלֶךְ
וְקִרְאתִי לָךְ אִשָּׁה מִיִּנְקוֹת מִן הָעִבְרִיּוֹת וְתִינַק לְךָ אֶת־
הַיֶּלֶד׃⁸ וַתֹּאמֶר־לָהּ בַת־פַּרְעֹה לְכִי וְתִלְךְ הָעֵלְמָה
וַתִּקְרָא אֶת־אִם הַיֶּלֶד׃⁹ וַתֹּאמֶר לָהּ בַת־פַּרְעֹה הֲיִלְכִי
אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִינֵקְהוּ לִי וְאֲנִי אֶתֶּן אֶת־שְׂכָרְךָ
וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתְּנִיקְהוּ׃¹⁰ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבֹאֵהוּ
לְבַת־פַּרְעֹה וַיְהִי־לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר
כִּי מִן־הַמַּיִם מָשִׂיתָהוּ׃

Shemot Aleph

[Exodus]

(1)15:The king of Egypt spoke to the Hebrew midwives, of whom the name of the one was Shiphrah, and the name of the other Puah,

16:and he said, "When you perform the duty of a midwife to the Hebrew women, watch on the birth stool; if it is a son, then you shall kill him; but if it is a daughter, then she shall live.

17:But the midwives feared God, and didn't do what the king of Egypt commanded them, but kept the men-children alive.

18:The king of Egypt called for the midwives, and said to them, "Why have you done this thing, and have kept the men-children alive?

19:The midwives said to Pharaoh, "Because the Hebrew women aren't like the Egyptian women; for they are vigorous, and give birth before the midwife comes to them.

20:God dealt well with the midwives, and the people multiplied, and grew very mighty.

21:It happened, because the midwives feared God, that He gave them families.

22:Pharaoh charged all his people, saying, "You shall cast every son who is born into the river, and every daughter you shall let live.

(2)1:A man of the house of Levi went and took a daughter of Levi as his wife. 2:The woman conceived, and bore a son. When she saw him that he was a fine child, she hid him three months.

3:When she could no longer hide him, she took a papyrus basket for him, and coated it with tar and with pitch. She put the child in it, and laid it in the reeds by the river's bank.

4:His sister stood far off, to see what would be done to him.

5:Pharaoh's daughter came down to bathe at the river. Her maidens walked along by the riverside. She saw the basket among the reeds, and sent her handmaid to get it.

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמִּיֻּלְדֹת
הָעִבְרִית אֲשֶׁר שֵׁם הָאִחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית
פּוּעָה: וַיֹּאמֶר בְּיִלְדֹכֶן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן עַל־
הָאֲבָנִים אִם־בֵּן הוּא וְהַמְתֵּן אֹתוֹ וְאִם־בַּת הִוא וְחַיָּה:
וַתִּירָאָן הַמִּיֻּלְדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֱלֹהֵן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתַּחֲיֶינָן אֶת־הַיְלָדִים:

וַיִּקְרָא
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לַמִּיֻּלְדֹת וַיֹּאמֶר לָהֶן מַדּוּעַ עֹשִׂיתֶן
הַדְּבָר הַזֶּה וַתַּחֲיֶינָן אֶת־הַיְלָדִים: וַתֹּאמְרוּן הַמִּיֻּלְדֹת
אֶל־פְּרֹעֶה כִּי לֹא כַּנָּשִׁים הַמִּצְרַיִת הָעִבְרִית כִּי־
חַיּוֹת הֵנָּה בְּטָרִם תְּבוֹא אֱלֹהֵן הַמִּיֻּלְדֹת וַיִּלְדּוּ: וַיֵּיטֵב
אֱלֹהִים לַמִּיֻּלְדֹת וַיַּרְבּוּ הָעָם וַיַּעֲצְמוּ מְאֹד: וַיְהִי כִּי־
יֵרְאוּ הַמִּיֻּלְדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בְּתִים: וַיִּצְוֶה
פְּרֹעֶה לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל־בֶּן־הַיְלֹד הַיְיָרָה
תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל־הַבָּת תַּחֲיֶינָן:

וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת־בַּת־לֵוִי: וַתַּהַר
הָאִשָּׁה
וַתֵּלֶד בֶּן וַתֵּרָא אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה
יָרְחִים: וְלֹא־יָכְלָה עוֹד הַצִּפְנֵינּוּ וַתִּקַּח־לוֹ תַּבַּת גֹּמָא
וַתַּחְמְרָהּ בַּחֲמֵר וּבַזָּפֶת וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וַתִּשֶׂם
בְּסוּף עַל־שִׁפְתַּי הַיָּאֵר: וַתִּתְצַב אַחֲתוֹ מֵרַחֵק לְדַעַה
מֵה־יַעֲשֶׂה לּוֹ: וַתֵּרֶד בַּת־פְּרֹעֶה לְרַחֵץ עַל־הַיָּאֵר
וַנִּגְעַרְתִּיהָ הַלְכַת עַל־יַד הַיָּאֵר וַתֵּרָא אֶת־הַתַּבָּה בְּתוֹךְ

6:She opened it, and saw the child, and behold, a baby crying. She had compassion on him, and said, "This is one of the Hebrews' children.

הִסּוֹף וַתִּשְׁלַח אֶת־אִמָּתָהּ וַתִּקְחָהּ׃⁶ וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת־

7:Then his sister said to Pharaoh's daughter, "Should I go and call a nurse for you from the Hebrew women, that she may nurse the child for you?

הַיֶּלֶד וְהִנֵּה־נָעַר בְּכָה וַתַּחְמַל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִיִּלְדֵי

הָעִבְרִים זֶה׃⁷ וַתֹּאמֶר אַחֲתוֹ אֶל־בֵּת־פַּרְעֹה הֲאֵלֶךְ

8:Pharaoh's daughter said to her, "Go." The maiden went and called the child's mother.

וְקִרְאתִי לָךְ אִשָּׁה מִיִּנְקָת מִן הָעִבְרִיִּית וְתִינֶק לְךָ אֶת־

הַיֶּלֶד׃⁸ וַתֹּאמֶר־לָהּ בֵּת־פַּרְעֹה לְכִי וְתִלְדִי הָעֵלְמָה

9:Pharaoh's daughter said to her, "Carry this child, and nurse him for me, and I will give you your wages." The woman took the child, and nursed it.

וַתִּקְרָא אֶת־אִם הַיֶּלֶד׃⁹ וַתֹּאמֶר לָהּ בֵּת־פַּרְעֹה הֲיִלְיָכִי

אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִינְקֶהוּ לִי וְאָנִי אֶתֶּן אֶת־שְׂכָרְךָ

10:The child grew, and she brought him to Pharaoh's daughter, and he became her son. She named him Moshe, and said, "Because I drew him out of the water.

וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתְּנִיקֶהוּ׃¹⁰ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבִאֵהוּ

לְבֵת־פַּרְעֹה וַיְהִי־לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר

כִּי מִן־הַמַּיִם מִשִּׁיתָהוּ׃

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִי־לֹדֹת ⁽¹⁾₁₅
 הָעִבְרִית אֲשֶׁר שֵׁם הָאִחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשְּׁנִיית
 פּוּעָה: ¹⁶₁₆ וַיֹּאמֶר בְּיַדְכֶן אֶת־הָעִבְרִיֹת וּרְאִיתֶן עַל־
 הָאֲבָנִים אִם־בֵּן הוּא וְהַמֶּתֶן אֹתוֹ וְאִם־בַּת הוּא וַחֲיָה:
¹⁷₁₇ וַתִּירָאן הַמִּי־לֹדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתַּחֲיֶינָן אֶת־הַיְלָדִים: ¹⁸₁₈ וַיִּקְרָא
 מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְמִי־לֹדֹת וַיֹּאמֶר לָהֶן מִדּוּעַ עֹשִׂיתֶן
 הַדָּבָר הַזֶּה וַתַּחֲיֶינָן אֶת־הַיְלָדִים: ¹⁹₁₉ וַתֹּאמְרֶנּוּ הַמִּי־לֹדֹת
 אֶל־פַּרְעֹה כִּי לֹא כַּנְּשִׁים הַמִּצְרִית הָעִבְרִית כִּי־
 חַיֹּת הֵנָּה בְּטָרֶם תָּבוֹא אֲלֵהֶן הַמִּי־לֹדֹת וַיִּלְדוּ: ²⁰₂₀ וַיִּיטֹב
 אֲלֵהֶם לְמִי־לֹדֹת וַיִּרְבַּע הָעָם וַיַּעֲצֻמוּ מְאֹד: ²¹₂₁ וַיְהִי כִּי־
 יִרְאוּ הַמִּי־לֹדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים: ²²₂₂ וַיִּצּוּ
 פַּרְעֹה לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל־הַבֶּן הַיְלֹוד הַיִּאֲרָה
 תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל־הַבַּת תִּחֲיֶינָן:
⁽²⁾₁ וַיִּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֹוִי וַיִּקַּח אֶת־בַּת־לֹוִי: ²₂ וַתַּהַר הָאִשָּׁה

וַתֵּלֶד בֶּן וַתֵּרָא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֶהּוּ שְׁלֹשָׁה
יָרְחִים: וְלֹא יָכְלָה עוֹד הַצְּפִינוֹ וַתִּקַּח לוֹ תַּבַּת גֹּמָא
וַתַּחְמְרָה בַּחֲמֵר וּבְזֹפֶת וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וַתִּשֶׂם
בְּסוּף עַל־שֹׁפֶת הַיָּאֵר: **מִצְוָה** וַתִּתְצַב אַחֲתוֹ מִרְחֹק לְדַעַה
מֵה־יַעֲשֶׂה לוֹ: וַתֵּרֵד בֵּת־פַּרְעֹה לְרַחֵץ עַל־הַיָּאֵר

וַנַּעֲרֹתֶיהָ הִלְכֹת עַל־יַד הַיָּאֵר וַתֵּרָא אֶת־הַתַּבָּהּ בְּתוֹךְ
הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת־אֶמְתָּהּ וַתִּקְחָהּ: וַתִּפְתַּח וַתֵּרְאֶהוּ אֶת־
הַיֶּלֶד וְהִנֵּה־נֶעַר בֶּכָה וַתַּחְמַל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִי־לִדִּי
הָעִבְרִים זֶה: **מִצְוָה** וַתֹּאמֶר אַחֲתוֹ אֶל־בֵּת־פַּרְעֹה הֵאֵלֶךְ
וְקִרְאתִי לָךְ אִשָּׁה מִיִּנְקָת מִן הָעִבְרִית וְתִיַּנֵּק לָךְ אֶת־
הַיֶּלֶד: וַתֹּאמֶר־לָהּ בֵּת־פַּרְעֹה לָכִי וַתֵּלֶךְ הָעֵלְמָה
וַתִּקְרָא אֶת־אִם הַיֶּלֶד: **מִצְוָה** וַתֹּאמֶר לָהּ בֵּת־פַּרְעֹה הֵילִיכִי
אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִינֵקְהוּ לִי וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת־שְׂכָרְךָ
וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתְּנִיקְהוּ: **מִצְוָה** וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבֵאֵהוּ
לְבֵת־פַּרְעֹה וַיְהִי־לָהּ לְבֶן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר
כִּי מִן־הַמִּיִּם מְשִׁיתָהוּ:

ויאמר מלך מצרים למיכלדת
העברית אשר שם האזנת שפחה ושם השגית
פועה ויאמר ביכדכך את העבריות וראיתך על
האבנים אם בן הוא והמתך אתו ואם בת הוא וחיה
ותיראך המיכלדת את האלהים ולא עשו כאשר
דבר אליהן מלך מצרים ותוזיין את היכלדים ויקרא
מלך מצרים למיכלדת ויאמר להן מדוע עשיתך
הדבר הזה ותוזיין את היכלדים ותאמרן המיכלדת
אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי
חיות הגה בטרם תבוא אלהן המיכלדת וילדו וייטב
אלהים למיכלדת וירב העם ויעצמו מאד ויהי כי
יראו המיכלדת את האלהים ויעש להם בתים ויצו
פרעה לכל עמו לאמר כל הבן היילוד היארה
תשליכהו וכל הבת תחיון
ויכך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ותהר האשה

ותכלד בן ותרֹא אתו כִּי טוֹב הוּא וּתְצַפְנֶהוּ עֲלֶיךָ
יְרוּזִים וְלֹא יִכְלֶה עוֹד הַצְּפִינֹו וּתְקוּזוּ לוֹ תַבַּת גָּמָא
וּתְזוּמְרָה בּוֹזְמֵר וּבּוֹזְפֵת וּתְשִׂם בָּהּ אֶת הַיֶּלֶד וּתְשִׂם
בְּסוּף עַל שַׁפֵּת הַיָּאֵר וּתְתַצֵּב אֶזְזוֹתוֹ מִרְזוּק לְדַעָה
מֵהָ יַעֲשֶׂה לוֹ וּתְרַד בַּת פְּרַעֲהַ לְרִזְזֵן עַל הַיָּאֵר

וְזַעֲרַתִּיהָ הַלְכַת עַל יַד הַיָּאֵר וּתְרֹא אֶת הַתַּבָּהּ בְּתוֹךְ
הַסּוּף וּתְשַׁלְּחֶנּוּ אֶת אִמּוֹתָהּ וּתְקוּזָהּ וּתְפַתּוּזוּ וּתְרֹאֶהוּ אֶת
הַיֶּלֶד וְהִגָּה גֵּעַר בָּכָה וּתְזוּמַל עֲלִיו וּתֹאמֵר מִיֶּלְדִי
הַעֲבָרִים זֶה וּתֹאמֵר אֶזְזוֹתוֹ אֵל בַּת פְּרַעֲהַ הָאֵלֶךְ
וּקְרֵאתִי לָךְ אֵשֶׁה מִיִּזְקַת מִן הַעֲבָרִית וּתִיִּזֶק לָךְ אֶת
הַיֶּלֶד וּתֹאמֵר לָהּ בַּת פְּרַעֲהַ לְכִי וּתְכַךְ הַעֲלֵמָה
וּתְקַרֵּא אֶת אִם הַיֶּלֶד וּתֹאמֵר לָהּ בַּת פְּרַעֲהַ הַיֶּלְכִי
אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִיִּזְקָהוּ לִי וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת עֲכָרְךָ
וּתְקוּזוּ הָאֵשֶׁה הַיֶּלֶד וּתְנִיקָהוּ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וּתְבֹאֶהוּ
לְבַת פְּרַעֲהַ וַיְהִי לָהּ לְבִן וּתְקַרֵּא עִמּוֹ מֵשֶׁה וּתֹאמֵר
כִּי מִן הַיָּמִים מֵשִׁיתָהוּ